

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 15-02-31486 לוסקי נ' בית האופרה מרכז אירועים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט אריאל צימרמן

תובעת נועה לוסקי
נגד

נתבעים 1. בית האופרה מרכז אירועים בע"מ
2. משה אלקיים
3. קלוד נחמיאס
4. אילוז יחיאל

בשם התובעת: עו"ד טל מייק
בשם הנתבעים: עו"ד יפית אופיר

פסק דין

תביעה בענייני "ספאס". פסק דיני ניתן בהמשך לדיון שנסתיים היום.

1. התובעת, תושבת העיר נתניה, קיבלה מן הנתבעת 1 (להלן: **הנתבעת**) 26 מסרונים לטלפון הנייד שלה, שעניינה בדוכנים למכירת אוכל מוכן שמפעילה הנתבעת מעת לעת באולם אירועים בעיר אשדוד. 17 הודעות ראשונות נשלחו על פני תקופה של כשנה וחצי, מחודש פברואר 2013 ועד יולי 2014, שאז שלחה התובעת מסרון לטלפון שממנו באו ההודעות, ועניינו בקשה להסרתה מרשימת התפוצה. הדבר לא הועיל, והתובעת קיבלה עוד תשע הודעה מאוגוסט 2014 ועד ינואר 2015. או אז שיגרה באמצעות בא כוחה מכתב התראה ובו דרישה לפיצוי כספי. נציג הנתבעים, מר דודי אלקיים, התקשר לתובעת, התנצל, אין חולק, וביקש ליישר את ההדורים. התובעת הגישה חלף זאת תביעתה, כאשר היא בחרה (כפי זכותה המלאה, אך בניגוד לנהוג) להגישה בבית משפט השלום, בסדר דין מהיר, ולא בבית המשפט לתביעות קטנות. היא תובעת 29,000 ₪, 1,000 ₪ להודעה בתוספת עוגמת נפש ואף להוצאות לדוגמה עתרה. תביעתה מוכוונת אף כלפי הנתבעים 2-4, מנהלי הנתבעת, שלהם אחריות סטטוטורית לשיטתה לדברי הפרסומת, נוכח הוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982.

2. הנתבעים התגוננו כולם על יסוד תצהירו של מר אלקיים, שאינו ממנהלי הנתבעת, אך נטען כי הוא הבקי בענייני המסרונים. טענתו: מדובר בטעות, מראשית הדברים ועד סופם. הנתבעת מפעילה עסק בשם "אופרה גורמה" שעניינו במכירת אוכל מוכן באולם שמחות. לקוחות המשיבה – תושבי אשדוד והסביבה, לקוחות חוזרים. בימי מכירת האוכל המוכן (ימי שישי וערבי חג), כאשר מגיע לקוח לאולם, מבקשת דיילת מטעם הנתבעת את פרטיו לצרפו למועדון הלקוחות, והמסכימים מצורפים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 15-02-31486 לוסקי נ' בית האופרה מרכז אירועים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

למועדון ומקבלים הודעות. לאחר קבלת המכתב, נטען, מצא מר אלקיים שהדיילת (שאינו יודע מי היא, כיוון שהן מתחלפות תדיר) כנראה רשמה ספרת טלפון באופן שגוי, וכך צורף מספר התובעת למאגר שיחות הטלפון. הדבר תוקן ומר אלקיים התנצל מיד ואף הציע לטענתו פיצוי כספי.

3. ישיבה מקדמית התקיימה ביום 26.10.15. במהלכה בחנתי עם הצדדים אפשרות לסיים את המחלוקת בהסכמה, אך הצדדים עמדו כפי זכותם המלאה על בירור ההליך עד תום. דיון הוכחות נקבע אפוא להיום. התובעת ומר אלקיים העידו, וב"כ הצדדים סיכמו על-פה. הגיעה עת הכרעה.

4. דין התביעה להתקבל, באופן חלקי. אנמק בקיצור נמרץ, הן נוכח הוראת המחוקק לעניין תביעות המתבררות בסדר דין מהיר, הן כיוון שהתביעה במאפייניה דומה במידה רבה לתביעה המתבררת לרוב בבית המשפט לתביעות קטנות.

5. דיני ה"ספאס" ידועים והם בבחינת אדמה חרושה. פסקי הדין של בית המשפט העליון בעניין **חזני** (רע"א 1954/14 **חזני נ' הנגבי** (4.8.2014) ו**גולסברג** (רע"א 2904/14 **גולסברג נ' קלאב רמון בע"מ** (27.7.14) מתווים את הדרך. באלה, נקבע, כי תכליות החוק שעל בסיסן ייקבע פיצוי בהינתן עילה לכך: אכיפה, הרתעה יעילה ועידוד הגשת תובענות, אך תוך קביעת פיצוי מידתי שאינו מעבר לנדרש לשם השגת תכליות החוק. כפי שנקבע בעניין **חזני**, במותב תלתא (בדגש שונה קמעה מעניין **גולסברג**), נקודת המוצא בגין הפרה **בודדת** היא פיצוי בסך 1,000 ₪, עם שיקול דעת להפחתת הסכום, אך ככל שמספר ההפרות עולה גדלה התקרה שבית המשפט רשאי לפסוק, כמספר ההפרות, אך על בית המשפט לעצור בסכום המשקף הרתעה יעילה בנסיבות העניין, ולא מעבר לכך (סעיף 10 לפסק הדין).

6. לענייננו: השאלה המכרעת כאן היא האם במשלוח הודעות לתובעת בכוונת מכוון עסקינן, או שמא בטעות, כטענת הנתבעת. התשובה, לאחר עיון בטענות הצדדים ולאחר שמיעת חקירתו של מר אלקיים, היא שאכן מדובר בטעות. אכן, הנתבעת מייעטה בהבאת ראיות, כטענת התובעת, ברם ספק אילו ראיות יכולה הייתה להביא להוכחת טענותיה. לא הוצגה רשימת נמעניה של הנתבעת שבה המספר השגוי, אף שספק כיצד רשימה כזו הייתה מסייעת. לא הובאה גם הדיילת השוגה, אף שממילא אין מר אלקיים יודע מי היא, ושוב – ספק כיצד תסייע: האם תזכור שרשמה מספר שגוי? לא הובאו מנהלי הנתבעת, וגם כאן, לא ברור כיצד היו יכולים להועיל. חוסר מסוים נרשם בכך שמר אלקיים הבהיר שמי שפיזית שולחת את ההודעות היא אחת ליזה מ"דיאל תקשורת", וזו לא העידה (בעיקר יכולה הייתה עדותה להועיל לעניין קבלתה או אי קבלתה של בקשת ההסרה של התובעת), אך חוסר זה אינו שולל כשלעצמו את קבלת טענתה של הנתבעת בדבר הטעות.

בסיס הדברים: מדובר במסרונים צנועים ביותר (בהשוואה לאלו הנידונים לרוב בפסיקה העוסקת בתחום), שעניינה עדכון בלתי תכוף בהזדמנויות שבהם לרגל החג וכדומה יפעלו דוכני המזון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 15-02-31486 לוסקי נ' בית האופרה מרכז אירועים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

המוכן של הנתבעת פעמיים בשבוע, ולא פעם אחת. אין במסרונים תועלת למי שאינו תושב אשדוד או מוכן להרחיק לשם אם אינו גר בסמיכות (אף שלנתבעת אפילו לקוחות מראשון לציון ורמלה, אמר מר אלקיים). יש היגיון רב בטענה (סעיף 10 לתצהיר), שאין כל היגיון שהנתבעת תעסוק במשלוח הודעות אקראיות אף לא מכוונות למי הגר במרחק מאשדוד, דוגמת התובעת. הסברו של מר אלקיים שלפיה הנתבעת מכווניה את מסריה לאותם לקוחות שהגיעו לדוכני המזון שלה באולם באשדוד והצטרפו למועדון תוך מסירת פרטיהם לדיילת, נותר יציב כל צרכו, גם לאחר חקירה נגדית נמרצת. לא מצאתי עוצמה בניסיון של התובעת להיתלות בשני פרסומים באינטרנט ככאלה המלמדים שהנתבעת שואפת להרחיב עסקיה ולדלות מספרי טלפון מכל הנחשפים לכתבות (קרי, בין אם בישראל ובין אם בכל מקום אחר בעולם), ולא רק לתושבי אשדוד והסביבה. המספר נרשם בשגגה, יש לקבוע כממצא, ולא בכדי לא נחשפה הנתבעת עד הנה לדרישות ולתביעות בענייני "ספאס", כפי שהטעימה בסיכומיה.

7. טעות, כשלעצמה, אפשר שתגרום לכך שתביעה מסוג זה תניב פיצוי על הצד הנמוך ביותר (ת"ק 15-01-29436 לב ארעי נ' מימנה מעצבות (19.5.15)), או שתגרום לכך שהתביעה תידחה כליל (ת"ק 14-04-48194 ספיר נ' לשר (22.3.15)). אולם במקרה דנן נתון נוסף מוליך לצורך בחיוב מוחשי יותר, על מנת להשיג את התכלית ההרתעתית: אותה בקשה להסרה מרשימת התפוצה. מר אלקיים הסביר זאת בכך שלא נודע לו ולנתבעת על דבר ההודעה, ואינו יודע אם הודעה נמסרה לאותה גב' ליה, שמאצלה נשלחו ההודעות ללקוחות. כיוון שליה לא העידה, לא נדע מה אירע, אף שאני נכון לקבל את טענת מר אלקיים (ודאי נוכח תגובתו כאשר קיבל את מכתב התובעת) כי לא ידע על דבר הודעת ההסרה, ככל שנשלחה. הדבר אינו מוציאנו מגדר הטעות, אותו סוג משלוח דברי פרסומת שיש צורך מופחת בהרתעתו, אולם הופך את התנהלות הנתבעת לבעייתית יותר: לא רק שטענה מלכתחילה ברישום (כך קבענו), אלא שלא דאגה למנגנון סדור דיו שיבטיח שבמקרה שמי מחברי מועדון הלקוחות (בפועל או בטעות) יבקש לחדול מלקבל דברי פרסומת, הדבר ייעשה באורח יעיל וסדור, כפי שביקש גם המחוקק שיתרחש.

8. הדבר מובילנו לעבר פיצוי שבית המשפט צריך לקובעו בהתאם לשיקול דעתו, ותוך השגת התכליות שמנה המחוקק (סעיף 30א(3)) וביאר בית המשפט העליון. בחנתי את הדברים בזהירות, אף על רקע הפסיקה העניפה הקיימת (שהצדדים לא ראו להידרש לה, ולא ארחיב בה כאן). מובן שאין מקום להפרדה בסכומי פיצוי בגין 17 ההודעות הראשונות (קודם לבקשת ההסרה) ותשע האחרונות. השקפת בית המשפט על הפיצוי, יחד עם ההוצאות, צריך להיות מקיף וכולל: כזה שיוביל לכך שהסכום הכולל שנפסק יהיה סביר ומידתי בהתאם (עניין חזני בפסקה 10).

9. בענייננו: בהתחשב בכך שבטעות עסקינן; אך כזו שהנתבעת לא הדגימה מנגנון יעיל דיו לאפשר את תיקונה; נוכח הטרדה לתובעת על רקע ריבוי ההודעות; אך בשים לב לטיב ההודעות, שאינן מהודעות ה"ספאס" הבוטות; בשים לב לטיב עסקה של הנתבעת (שהיקפו נחזה דל למדי)

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 15-02-31486 לוסקי נ' בית האופרה מרכז אירועים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

ובהתייחס להרתעה שתיחשב אפקטיבית דיה בהתייחס לנתבעת ממין זה; ועל רקע מכלול השיקולים המנחים, מצאתי לחייב את הנתבעת בסכום של 4,500 ₪ פיצוי לתובעת, שלו ייתוספו הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך 3,500 ₪, וסה"כ: 8,000 ₪.

אם נפסק הפיצוי הכולל האמור (לרבות שכ"ט, שהיה ניתן שלא לפוסקו נוכח הפער בין סכום התביעה לסכום הפיצוי), ולא סכום נמוך בהרבה, נובע הדבר מעניין אחד: התנהלות הנתבעת מעת שהוגשה התובענה. התובעת, בניגוד לסברת הנתבעת ושאלותיה בחקירה הנגדית, הייתה רשאית שלא להסכים להצעת הפיצוי (הדלה) הנטענת בשיחה שיוזם מר אלקיים (אגב, עם התובעת עצמה במקום עם בא כוחה), ולהגיש את התביעה. משהגישה את התביעה, לא היה מקום להטיח בה ביקורת על החלטתה לתבוע – וזו תביעתה הראשונה. לא היה מקום לסנוט בה על כי "אגרה" הודעות ולא הקטינה את נזקה (טענה שהועלתה תוך הסתמכות על פסיקת הערכאות הדיוניות שבית המשפט העליון דחה אותן, ספציפית, מפורשות בפסק הדין בעניין **גלסברג**). ניתן היה לוותר על חקירתה הנגדית בעיקרה וודאי על הטחת הביקורת בה, באורח בלתי הולם.

10. סוגיה אחרונה: חיוב המנהלים בנתבעת, הם הנתבעים 2-4, יחד ולחוד עם הנתבעת. התובעת טענה לחבותם, ככאלה שלא הוכיחו כי פיקחו ועשו כל שניתן כדי למנוע את משלוח דבר הפרסומת, בהתאם לסעיפים 30א(ח) ו-ו(ט). הנתבעים 2-4 לא העידו ולא הציגו כל גרסה, זולת באמצעות מר אלקיים. למצער בקשר עם המשך משלוח ההודעות לאחר בקשת ההסרה של התובעת, אפילו היה עדיין שגוי כשלעצמו, קשה לזהות כיצד הנתבעים 2-4 עשו "כל שניתן" למנוע את התקלה. כך או כך, הנתבעים לא העלו בסיכומיהם כל טענה שתבאר מדוע לא יחויבו לצד התובעת.

11. **סוף דבר**: הנתבעים יחד ולחוד ישלמו לתובעת פיצוי בסך 4,500 ₪ והוצאותיה בסך 3,500 ₪.

ניתן היום, י"ג כסלו תשע"ו, 25 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.

אריאל צימרמן, שופט